

Kad sam Raulu pričala o njemu, hinio je ljubomoru. Raul je vjerovao da je sentimentalnost slatkih riječi patina kiča koja guši ljubav. A kako je ljubomora dio tog istog dekora, Raul je samog sebe hvatao u zamku. Ne zbijanjem šala na susjedov račun, nego tvrdnjom da mi oči dobiju neki kristalni sjaj na spomen jednog mog flerta. Trajao je samo dvadeset jedan sat, i mene iznenađuje, zapravo, oduševljava spoznaja da moj muž primjećuje skrivenu krijesnicu koja se otima zaboravu u mojim očima. Taj refleks nesvjesnog koji me odaje, a da i sama to ne znam. Veseli me da zaborav nije svemoćan i da se moj muž bori s ljubavnim dekorativnim kičem kojega prezire.

Dok sam čistila ribu sjetila sam se, upravo tako, kao da sam to već otprije znala, naslova romana: *Blue Note*.

I Melita i Caroline bile su oduševljene.

Sad sam mogla početi raditi.